

✦ ✦ ✦
Glenn

(maatwerker groendienst)

**Het is niet altijd wat
je denkt dat het is**

 Lidwina

Met de camionette van het team van Glenn zou ik graag eens mee willen. Om de ploegsfeer te mogen voelen waarover hij spreekt, te mogen meelachen met hun inside jokes (al zal ik maar de helft verstaan). Naast elkaar te hurken in een bloembed vol onkruid, en elkaar dan vragen of het wel gaat vandaag. Elkaar zo goed kennen dat je dat zelfs niet hoeft te vragen. Dat je weet wanneer samen plantjes wieden in stilte meer deugd zal doen dan al pratend.

De weg naar Lidwina

Zo'n 10 jaar geleden was Glenn 17 en pas van school. Zijn eerste stageplek, bij zijn geboortestad Geel, was niet zo meegevallen. Hij werd naar een beschutte werkplaats verwezen, zoals dat toen heette. Hij had er een vaag beeld van. Dat mensen er licht werk deden en eigenlijk niet zoveel konden. Glenn had er weinig zin in, maar hij zou hen wel eens laten zien hoe het allemaal moest.

Hij had zich niet kunnen voorstellen dat het andersom zou zijn. Lidwina bleek een bedrijf als een ander, waar stevig werk werd verricht en kwaliteit even belangrijk was als op zijn vorige werkplek. Of toch niet helemaal, want hier kreeg hij zoveel leerkansen als hij nodig had. En werden de werkuren gerespecteerd. Na een paar stages had hij alles onder de knie, en na een tijd op de wachtlijst kon hij 'voor echt' bij Lidwina beginnen. Hij voelde blijdschap en ook wat stress. Nu moest het echt goed zijn! Intussen had hij nog even op een geitenboerderij gewerkt, maar 'dat strontscheppen was niet zo mijn ding', lacht Glenn.

Vroeger was een bloemeke gewoon een bloemeke

Glenn werkt nu al jaren in een vaste ploeg van vier, een hecht team met ploegbaas Hans. Ze verdelen het werk volgens wat ieder goed kan en graag doet, en ontwikkelen zo vanzelf in elke tuin een eigen routine. Ze doen vooral onderhoud van privétuinen en van groen op bedrijventerreinen. Van de privétuinen houdt Glenn het meest. En het allermeest van die met veel bloemen. Die bieden afwisseling, schoonheid en uitdaging. Hij neemt vaak de vuilste hoek voor zijn rekening, om achteraf duidelijk het resultaat te zien van zijn werk.

'Door bij de groendienst te werken heb ik de natuur meer leren waarderen. Vroeger was een bloemeke een bloemeke. Nu zijn het rozen en tulpen, en besef ik ook meer hoe planten leven en wat ze nodig hebben. Ik fiets niet meer op dezelfde manier langs een boom, maar ik zie nu bijvoorbeeld dat hij gesnoeid moet worden, er ziek uit ziet, of iets anders nodig heeft.' Ik ben benieuwd of Glenn (net als ik soms) tegen planten praat, maar zover gaat hij niet, antwoordt hij lachend. Al heeft hij zich wel eens afgevraagd of een bloem iets zou voelen wanneer hij haar afknipt. Bij bomen heeft een onderzoek al eens een soort 'pijn' proberen te meten wanneer ze gekapt werden, weet hij.

De Lidwina- stempel

Tijdens het fietsen, zijn grootste hobby, herkent hij gemakkelijk de tuinen waar Lidwina-ploegen gepasseerd zijn. Die zien er altijd piekfijn uit. Ook van andere mensen uit de buurt hoort hij regelmatig dat Lidwina bekend staat om haar hoge kwaliteit. Dan beseft hij eens te meer dat Lidwina evenwaardig (of zelfs beter) werk levert als andere bedrijven, en voelt hij zich trots op waar hij werkt. Zelf staat hij niet meer stil bij het spijtige imagoverschil tussen reguliere en maatwerkbedrijven, en in geen geval zou dat voor hem ooit de reden zijn om van werkgever te veranderen.

Wat is normaal?

'Taal is superbelangrijk als je iemand iets wil bijbrengen', legt hij me uit. 'En de juiste taal verschilt van mens tot mens. Om te kunnen leren, zijn daarom vaak meerdere pogingen nodig. Weten dat het bij Lidwina zo in elkaar zit, neemt een pak stress weg, waardoor je vanzelf beter gaat presteren.'

Glenn denkt dat de 'normale economie' daaruit kan leren. In die zin lijkt werken bij Lidwina zelfs 'normaler' dan ergens anders. Omdat het normaal zou moeten zijn om kansen te krijgen, en met al je talenten en gebreken (wie er geen heeft, steekt zijn hand maar op) gezien te worden als mens. Mensen kunnen en durven pas groeien als ze een paar keer mogen vallen. En als iemand hen dan helpt terug recht te staan en ruimte geeft om het opnieuw te proberen. Zelfvertrouwen bouw je niet alleen, bewijst het verhaal van Glenn.

Vooruit kijken

Hoe hij zijn toekomst ziet? Liefst blijft hij in de tuinbouw werken. Buiten zijn, de ploegsfeer, de afwisseling...hij zou het niet meer willen missen.

Als hij nog één wens heeft op het werk, is het dat er meer contact zou zijn tussen de mensen van 'buiten' en die van 'binnen' (in de productie). 'Als je elkaar niet kent, ga je gemakkelijk oordelen, en dat kan snel tot onnodige conflicten zorgen.' Glenn spreekt uit ervaring. Hij herinnert zich goed hoe zijn eigen beeld over een maatwerkbedrijf pas veranderde toen hij het van binnenuit leerde kennen.

Persoonlijk, en ik zal de enige niet zijn, ben ik jaloers op een job die zoveel trots, kameraadschap en arbeidsvreugde geeft. Het bedrijf dat deze gouden Glenn zou willen weggapen bij Lidwina zal ferm over de brug mogen komen. En niet in de eerste plaats met centen.

Liever luisteren dan lezen? Beluister onze podcastserie
CONTENTEMENT op lidwina.eu/straffeverhalen

Fotografie: Duizend Woorden

In gesprek met Glenn Leysen

Glenn is 27 en woont in Geel. Omwille van een fysieke beperking is Glenn aan de slag bij Lidwina, waar hij sinds de zomer van 2016 in de groendienst werkt. De ploeg van Glenn, onder leiding van Hans, doet vooral onderhoud van private tuinen. Glenn houdt van zijn vak én van fietsen.

Auteur / Kristien Franssen, Zinspeling bvba